

Dos mesos i un dia al Nepal (LV)

text TONYO FIBLA

15-12-09 Dilluns

Anem a buscar les ulleres, me les provo i... quin mareig! Tot em roda. Me'n vaig amb elles posades però al final me les he de treure ja que em fan mal de cap.

L'òptic m'ha dit que tardaré una setmana en adaptar-me.

Bijay em porta al restaurant on he quedat amb Cinta i Mukti per dinar, ell també s'havia de quedar a menjar però s'ha negat en redó. Ha preferit anar a dinar amb els amics.

Després de dinar tranquil·lament jo me'n torno cap a Sitapaila per a acabar de replegar les coses que es van quedar a ca Bijay.

Fetes les bosses per a facturar els pares ja estan amanits per anar a sopar. És la meua última nit a Kathmandu i he convidat a la família a sopar. En un principi el meu pla era que vingueren tots a sopar però com avui és la presentació de la família de Deepak *baje* i companyia han d'anar a sopar a casa dels novençans.

Estàvem tots convidats a la presentació però jo he preferit que anàrem a sopar de restaurant.

En un principi havíem d'anar a un restaurant que ens havia dit Mukti però ara ja no existeix i hem hagut de quedar a un altre lloc.

Hem triat un restaurant per a nepalís modern i d'un cert luxe. És el sopar de comiat i aquesta família s'ho mereix tot. S'han portat molt bé amb mi. Llàstima que no hagen pogut venir tots. El pare de Bijay està preocupat pels diners que em costarà el sopar però es tranquil·litza al dir-li que un sopar per a mi tot sol, a Benicarló, em costaria el mateix o més.

Per cert, Sabina avui havia de tornar a casa seua per a veure a la família però ha preferit quedar-se uns dies més a casa del marit fins que me'n vaja jo. És tot un detall que li agraeixo molt.

16-12-2008 Dimarts

No dormo massa bé i a les set ja estic alçat. Esmorzo i truco a Bijay que encara està dormint. Acabo de posar les coses a la motxilla i espero al xiquet.

Mentre esperem que li facen el dinar, jo dinaré a ca *baje*, i em facen la cerimònia de comiat fem un resum del meu viatge. Estem els dos un poc tristos: s'ha acabat.

Per a mi ha estat un viatge molt intens: el trek de Lantang i la volta als Annapurnes, les festes de Thiar, dos casaments i una gran família amb la que he conviscut.

Després ha vingut la mare i sa cunyada i m'han fet la cerimònia de comiat. Les dos m'han posat la *tika*, m'han col·locat la *khata*, bufanda al coll, hem fet les fotos de comiat i tot s'acaba. Dhan Kumari s'ha posat a plorar.

Ens hem acomiadat i Anil ens ha ajudat a portar les coses a ca *baje*.

Abans hem pesat les bosses: 11,2 i 9,8 kilos, 21 Kg. Com si me'n passo un poc no passa res hem anat a comprar una finestreta de fusta tallada. Del fuster, a la tenda oficial nepalí amb preu fixos 700, rupies de diferència. De totes maneres el fuster ens ha dit que el preu de la tenda està molt bé.

Em fan la cerimònia de comiat i ens n'anem.

Cinta s'ha pogut colar amb mi a l'aeroport. Ells, no ha pogut ser. Facturo i intento sortir fora una altra vegada però la policia no em deixa.

Pego un última mirada als meus amics, els aixeco la mà per saludar-los i cap a Benicarló.

17-12-2008 Dimecres

A les set del matí estic a la capital de la Meseta i aplego Benicarló a les set i mitja de la tarde. Comunicacions com a Nepal. Increïble!

Ja s'ha acabat! Ja era hora! Quin pesat! pensareu.

la veu de Benicarló

UNA FOGUERA ANOMENADA COSTA NORD

- ENTREVISTA AMB JOAN ANDRÉS SORRIBES

- Final del viatge: Dos mesos i un dia al Nepal (LV)

UNA FOGUERA ANOMENADA COSTA NORD

El Ministeri de Medi Ambient no assumeix cap compromís d'inversió per a la regeneració de la costa Nord de Benicarló i anuncia que el cost del desenvolupament del projecte l'haurien d'assumir els urbanitzadors del sector.

text REDACCIÓ

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló i Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, van manifestar el seu disgust per les notícies que van rebre a Madrid durant el transcurs de la reunió a tres bandes que va assegurar en la taula a representants ministerials, de conselleria i del consistori benicarló. "El govern no té cap sensibilitat cap a Benicarló i s'ha burlat de nosaltres", va lamentar Domingo.

El primer edil va detallar que es va exposar als representants ministerials el projecte de Parc Litoral redactat per l'administració autonòmica "perquè ells ens van demanar que creàrem l'escenari adequat i nosaltres involucrem a la conselleria", va destacar Domingo. L'estudi, no obstant això, no va ser plat de gust ministerial perquè no va agradar a Madrid que s'incloguera dins del Parc litoral les vivendes legals i consolidades que existeixen en la zona. "Els volen els cent metres primers de costa lliures" perquè "desvirtua la Llei de Costes i no entenen que un Parc litoral verd tinga habitatges", van ser algunes de les excuses que es van escoltar durant la reunió. Domingo a més va lamentar que el ministeri afirmi que "ells no estan per a regenerar platges privades. Les de Vinaròs i Peníscola ho són? No, i allí sí que han invertit", va lamentar l'alcalde de Benicarló, qui va assegurar que el ministeri "discrimina els benicarló".

El primer edil va assegurar que en qualsevol cas durant la reunió els representants del govern central van deixar ben clar que malgrat que tenen un projecte de regeneració encarregat, que

s'acabarà de redactar al mes d'agost, no van actuar en el segon tram dissenyat pel parc Litoral ja que es considera aquest espai com agrícola. "I si cau no passa res, que és bo que la terra es regenere", assegura Domingo que van manifestar els representants del ministeri. A més, van condicionar la regressió de la platja de la Mar Xica a la construcció definitiva del nou port esportiu de la ciutat "que és un projecte que durarà dos o tres legislatures" donada la complexitat de la seua execució. "Jo crec que ells tenen unes directrius d'actuació en determinades zones i a Benicarló no ens toca", va lamentar Domingo qui, després de quatre anys de negociacions, es troba al final de la legislatura amb les mans buides. "Han estat cinc viatges a Madrid per a no res", es va queixar el primer edil. A més, a la darrera reunió va assistir també el portaveu del PSPV a Benicarló, Enric Escuder, a qui els representants municipals van acusar de "no obrir la boca per defensar els interessos dels benicarló".

La situació, no obstant això, no és nova. De fet, s'ha tornat a

repetir el mateix guió que ja es va escriure en la passada legislatura, quan a punt de signar un acord d'actuació pactat i segellat per totes les parts, el ministeri el va trencar davant l'estupefacció de consistori i veïns. Així les coses, des de l'ajuntament de Benicarló ja s'ha anunciat que "seguirem endavant amb l'execució del Parc Litoral, incitant a les conselleries implicades perquè desenvolupen la zona i treballarem perquè el ministeri invertisca en la regeneració de la costa", va assegurar Domingo, qui va garantir que "no anem a deixar de treballar". Per la seua banda, l'associació de veïns afectats de la costa nord ja ha anunciat la seua intenció de continuar amb la denúncia contra el ministeri per abandonó de les seues funcions de protecció de la costa.

LA VERSIÓ DELS VEÏNS: DIFERENTS FORMES DE MIRAR EL MATEIX PROBLEMA

Els veïns de la Costa Nord de Benicarló demanaran a Madrid les escriptures que atesten la seua propietat sobre les platges d'aquest tram de litoral. D'aquesta manera ironitzaven ahir sobre la reunió mantinguda la passada setmana en el ministeri entre representants del consistori, de l'administració autonòmica i la central, en la qual es va conèixer que el ministeri no invertiria en la regeneració de la costa. Un dels arguments que es van utilitzar, segons va desvetllar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, és que el ministeri no està per a arreglar platges privades. "Això és una burrada molt gran, a Espanya no hi ha cap platja privada" va assegurar Manolo Roca, portaveu de l'entitat. "Potser no coneixen la costa perquè no és accessible, cal passar per finques privades i

PROGRAMA D'ACTES

FESTA DE LA CARXOFA

21 de gener - 27 febrer

2011
XVIII EDICIÓ

Ajuntament
de Benicarló

Divendres 21 de gener

Inauguració de la Festa de la Carxofa 2011
19.00 h. encesa de gariandes, pl. de la Constitució.

Divendres 28 de gener

Inauguració de la Fira Agrícola i Artesana
17.00 hores, pl. de la Constitució.

Conferència

"Els productes de qualitat i el seu futur a Europa"
18.00 h. A càrrec de Juan Ignacio Macua, Gerent de l'Institut Tècnic i de Gestió Agrícola S.A. i Pedro Barato, President Nacional d'Asaja.
Lloc: MUCBE.

Sopar de gala de la Carxofa de Benicarló

21.30 h. Restaurant El Cortijo.
Reconeixement a Francisco Quintana Safoní.
Homenatge al llaurador Juan Melet Roig i la seua dona Maria Ortiz Marzal.
Lliurament Trofeu Carxofa d'Or 2011 al reconegut cuiner Santi Santamaria.

Dissabte 29 de gener

Emissió en directe des de Benicarló del programa de RNE "No es un dia cualquiera", dirigit i presentat per Pepa Fernández.
De 8.00 a 13.00 hores.
Lloc: Institut FP Joan Coromines (Ps. Marítim).

IX Regata Carxofa de Benicarló

I IX Concurs Gastronòmic Terra i Mar
9.00 h. Port Esportiu de Benicarló.
Organitza: Club de Vela Benicarló.
Patrocinen: Marina Benicarló, regidories d'Agricultura i Turisme.

VI Concurs de Tir i Arrossegament Festa de la Carxofa 2011
Horari: De 10.00 a 14.00 hores i de 16.00 a 20.00 hores, al C. dels Boters.
Col·labora: Amics del Cavall (Guinness 2004).

6ª Concentració d'Autocaravanes, Caravanes i Campers
Tot el cap de setmana.
Ubicació: Centro Comercial Costa de Azahar.

Torrà popular de carxofes

19.00 h. C. de Pius XII - Pl. de la Constitució.
Organitza: Consell Regulador Denominació d'Origen Carxofa Benicarló.
Venda anticipada de tiquets: Baixos de la Cambra Agrària.
Preu simbòlic: 1 euro.

Diumenge 30 de gener

Emissió en directe des de Benicarló del programa de RNE "No es un dia cualquiera", dirigit i presentat per Pepa Fernández.
De 8.00 a 13.00 hores.
Lloc: Institut FP Joan Coromines (Ps. Marítim).

Exposició de pintura temàtica sobre la Carxofa de Benicarló
De 10.00 a 14.00 hores, pl. de Sant Bertomeu.
Col·labora: Associació Benicarló-Art.

VI Gran Tir i Arrossegament Festa de la Carxofa 2011

Horari: De 10.00 a 14.00 hores, C. dels Boters.
Lliurament de premis a les 17.00 hores.
Col·labora: Amics del Cavall (Guinness 2004).

VI Campionat d'Handbol Carxofa de Benicarló

Horari: De 10.00 a 13.00 hores.
Lloc: Pavelló Poliesportiu, pista central.
Organitza: Club de Handbol Benicarló.

Celebració de Missa Major, amb l'assistència d'autoritats
11.00 h, església de Sant Bartomeu.

Inauguració de la XVIII Demostració Gastronòmica de la Carxofa de Benicarló
12.00 h. Demostració oferta pels millors restauradors de la comarca.

Lloc: carrers del centre de la ciutat (Av. de Joan Carles I, C. del Pintor Sorolla i Pl. de la Constitució).
Col·labora: Bancaixa, Fundació Caixa Castelló, Benihort, Caixa Rural Benicarló, CRDO Carxofa de Benicarló.

Diumenge 6 de febrer

9ª Caminada pels Aijubs del Terme
Sortida: A les 8.00 h, des de la Pl. de la Constitució.
Inscripcions: Cambra Agrària, del 31 de gener al 4 de febrer. Inscripció gratuïta.
En finalitzar es repartirà a tots els participants la típica olleta benicarló.

Dimarts 8 de febrer

II Jornades Tècniques de la Carxofa
De 10.00 a 13.30 hores,
al Centre de FP de Benicarló (Av. de les Corts Valencianes).

www.ajuntamentdebenicarlo.org

Del 21 al 30 de gener
IV Jornades del Pinxo de la Carxofa
A càrrec de bars i cafeteries de
Benicarló.

Del 30 de gener al 28 de febrer
XVI Jornades Gastronòmiques
de la Carxofa de Benicarló
a càrrec dels restauradors
de la ciutat i comarca.

Pellicer acaba el Dakar 19é a la general

text VICENT FERRER

Després de 9.500 quilòmetres recorreguts, 15 dies de carreres amb jornades interminables de les quals deu d'elles van ser de més 700 quilòmetres, amb molt de desert i altres centenars d'inconvenients, dificultats i problemes, el pilot del Team BURN-XRAIDS va acabar el Dakar amb els deures ben fets i situant-se el 19é de la classificació general.

En l'última jornada del Dakar, entre Còrdova i Buenos Aires, els competidors tenien 826 quilòmetres per davant, amb una especial de sols 181. L'organització modificava aquest últim recorregut, atès que part d'ell es trobava inundat per l'aigua caiguda els últims dies. La sorpresa va arribar de mà del Xilè "Jupetí" López, qui primer patia una avaria amb el seu amortidor del darrere i després la seua moto es parava amb un problema elèctric. Finalment era remolcat pel seu company Duclós i en la línia de meta perdia la tercera posició en favor d'Helder Rodrigues.

El de Benicarló es prenia de debò l'última i vertiginosa especial, doncs en molts punts les motocicletes

arribaven a velocitats de més de 160 km./h. Pellicer va cuidar la seua fins al final de l'etapa per a no fer perillar la seua entrada a l'autòdrom de Varadero i va concloure la mateixa en dissetè lloc, la seua millor classificació en aquest Dakar. Així, i després de 59 hores 31 minuts i 43 segons, acabava en el lloc 19é de la classificació general, amb un desavantatge sobre el vencedor del Ral·li, Marc Coma, de 8 hores 6 minuts i 43 segons. Però amb una important diferència, el guanyador duia una moto oficial i tot un equip de mecànics, mentre que el Benicarló va córrer amb una de sèrie i un sol mecànic, això sí, boníssim.

José Manuel Pellicer molt emocionat comentava a la seua arribada a la capital argentina, "ha estat un Dakar molt dur. No havia temps de recuperar, dormies poc, moltíssims quilòmetres i sempre contra rellotge. Havia molta gent que arribava de nit. Jo m'he pres la carrera amb certa calma, perquè si dic que no he corregut, mentiria. Haguérem pogut fer un poc més, però sempre amb el perill de trencar i no acabar. Així que parlem i decidim fer una carrera amb "certa" serenitat i sense estrènyer massa la moto. L'última especial ha estat molt ràpida, sense dificultats i amb multitud d'espectadors en tots els punts de la mateixa, impressionant. El resultat final ho considero bo i ara hem de continuar treballant".

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

El Ministeri de Medi ambient no sap on té el projecte de la Ratlla del Terme

ve de la pàgina anterior

córrer el perill de caure", va assegurar un veí, alhora que va denunciar l'existència d'una "connexió benicarlanda en el ministeri" que estaria actuant en contra dels seus interessos. L'associació veïnal ha anunciat que aquesta setmana presentarà una querrela contra el ministeri, tal com tenia previst, després de conèixer el resultat de la reunió, que van qualificar de "decebedora. Ens han tornat a enganyar altra vegada", va lamentar. Així, van criticar els arguments que representants ministerials han utilitzat en aquesta ocasió, la segona en pocs anys que es neguen a invertir en la costa nord benicarlanda. Roca va mostrar l'informe redactat per la pròpia delegació de Costes a petició del fiscal que duu la denúncia i en el qual es pot llegir que "després de la partició efectuada no hi ha cap habitatge dins la zona de domini públic. I ara ens demanen que complim la Llei de Costes? Nosaltres la complim, està tot legal". I és que aquest és l'últim argument conegut del capítol que manté enfrontats al govern central amb els veïns i propietaris de la costa nord benicarlanda.

I LA VERSIÓ OFICIAL DES DE CASTELLÓ

El subdelegat del Govern a Castelló, Antonio Lorenzo, va assegurar, desdient l'alcalde de Benicarló que "continua el compromís del Govern d'Espanya amb la costa nord de Benicarló". Segons va explicar, "tant aquesta Subdelegació del Govern com el Ministeri de Medi ambient i Mitjà Rural i Marí hem donat mostres en reiterades ocasions de la nostra disposició a trobar la millor solució possible a la problemàtica que presenta aquesta zona del litoral". Per això "el Govern d'Espanya avaluarà el document presentat

dijous passat per l'Ajuntament de Benicarló i la Generalitat Valenciana davant la Direcció general de Sostenibilitat de la Costa i el Mar". No obstant això, el subdelegat va recordar que "totes les institucions i tots els ciutadans i ciutadanes estem obligats a complir la llei", raó per la qual "en les successives reunions de treball mantingudes amb l'Ajuntament de Benicarló, el Govern d'Espanya ha mostrat la seua disposició a trobar la millor solució possible per a la costa nord benicarlanda, però sempre, des del respecte i acatament a la Llei de Costes".

PROJECTES PERDUTS

Pero a la reunió, a més del tema de la Costa Nord, es va passar revista a altres qüestions pendents de solució per part del ministeri. Així, un altra de les sorpreses va ser que el Ministeri de Medi ambient no sap on té el projecte de la Ratlla del Terme entre Benicarló i Peníscola, presentat de forma conjunta per ambdós ajuntaments fa alguns anys. L'estudi està encaminat a acabar amb els problemes d'inundacions que provoca aquesta carretera. A la indignació que va provocar l'anunci que el ministeri no actuaria en la regeneració de la costa nord, es va unir el de saber que el necessari projecte ha "desaparegut" en algun calaix ministerial. I és que aquesta és la

resposta que va rebre l'alcalde de Benicarló quan va sol·licitar informació sobre l'estat de la tramitació del projecte.

Pitjor sembla és el resultat de la consulta sobre la tramitació del Passeig Sud. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, va comunicar als representants ministerials que el consistori havia recorregut la sentència que declarava nul el procés expropiador dels terrenys necessaris per a la seua construcció "i per tant, la sentència queda en suspens". Cuenca va matisar durant la reunió que "nosaltres vam fer el procés basant-nos en el nou PGOU i no en el projecte" com sostenien els dos veïns denunciants i pels quals es va emetre la sentència favorable als seus interessos. Ara, l'edil d'urbanisme es va comprometre a remetre el recurs presentat pel consistori "perquè se n'adonen que la sentència queda en suspens i que poden continuar amb el procés de construcció del Passeig Sud". Malgrat això "l'excusa va ser llavors que ho havien de consultar amb l'Advocat de l'estat i demanar-li un informe", va explicar Domingo, qui sosté que totes aquestes maniobres són "un exemple més de la discriminació que el ministeri té amb a Benicarló" encara que va anunciar les seues intencions de seguir treballant per l'execució de tots aquests projectes.

Benihort amb Sant Antoni 2011

text i foto BENIHORT

La XXIV edició de la Fira Agrícola de Sant Antoni va comptar de nou amb la presència de Benihort. Milers de ciutadans van visitar al llarg del cap de setmana 8 i 9 de gener els més de 200 expositors instal·lats en l'avinguda Catalunya, carrers confrontants i annexos del pavelló. La directora general de Producció Agrària de la Generalitat, Laura Peñarroya, i el diputat provincial d'Agricultura, Ramón Tomás, entre altra autoritats, van visitar l'espai de la cooperativa benicarlanda i van saludar al president Florencio Herrero i al director Guillermo Edo.

Una representació de les fruites i verdures produïdes pels socis de Benihort, així com una xicoteta representació dels serveis que gestiona aquesta cooperativa han estat la carta de presentació de l'estand que l'empresa de Benicarló ha presentat en aquesta fira multisectorial. La dissenyadora Maite Vilamalla, va assessorar a la cooperativa sobre el disseny de l'estand, al costat dels responsables de les àrees de Subministraments, Distribució i Comunicació de l'empresa.

A plena llum del dia

text NATÀLIA SANZ

La Policia Local de Benicarló va identificar a tres dones que presumiblement exercien la prostitució en la via pública, a plena llum del dia i sense amagar les seues intencions.

Al voltant de les 18:55h. uns veïns del carrer Joan XXIII de Benicarló van avisar al reté municipal de l'existència d'unes dones que oferien els seus serveis sexuals en la via pública. Una patrulla es va traslladar al lloc dels fets identificant a tres dones de nacionalitat romana que estaven causant molèsties a vianants i conductors. Les suposades prostitutes era la primera vegada que es detectaven en el municipi, en un

vial públic i a la tarda, quan aquest carrer és una de les més concorregudes pels nombrosos comerços que existeixen en ella. Segons testimonis presencials, les suposades prostitutes abordaven a vianants i conductors "sense cap tipus de vergonya i sense amagar-se, oferint-se directament per a realitzar diversos serveis sexuals en canvi de diners". La situació va fer saltar l'alarma entre els veïns del carrer, que van observar "al.lucinats" el que succeïa "a plena llum del dia i sense cap pudor". Les suposades prostitutes, a més de no amagar les seues intencions "s'oferien a tots els homes, donava igual els anys que tingueren". Després de procedir a la seua identificació, les tres dones van abandonar el lloc dels fets i es van dispersar, no registrant-se més denúncies per aquest cas ja que es va establir un control per part de la Policia Local.

El BLOC per Benicarló vol agrair a la ciutadania la gran participació que va tindre la recollida de firmes

El BLOC per Benicarló vol agrair a la ciutadania benicarlanda la gran participació que va tindre la recollida de firmes amb la finalitat d'aconseguir la presentació de la ILP sol·licitant la creació d'una xarxa pública d'escoles de 0 a 3 anys. Des del BLOC agraiem a totes aquelles persones que passaren a firmar el passat dimecres dia 29 i al mateix temps volem demanar disculpes a totes aquelles persones que amb la voluntat de participar en aquesta iniciativa, això no va ser possible, en certa manera per la poca difusió que per part nostra se li va donar a la convocatòria. Així ens ho han fet saber molts ciutadans sensibilitzats en aquest tema d'escoles infantils públiques i és per això, que amb la voluntat de complaure a totes aquestes persones interessades en firmar per a recolzar aquesta Iniciativa Legislativa Popular per les escoles infantils públiques, tornarem a estar presents el proper dimecres dia 26 de gener a les portes del mercat municipal (c/Pius XII), en l'horari comercial.

No estic en condicions d'escriure res

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No estic en condicions d'escriure res. Ara mateix podria deixar de banda el teclat i dedicar-me a fer unes altres coses més profitoses que contar allò que vaig viure diumenge passat al municipal de Benicarló. Ja no em queden forces ni per a batejar-lo amb la varietat de noms que s'han proposat i que, sistemàticament, han estat ignorats per les autoritats competents en la matèria. El cas és que no estic baix de moral ni d'ànims. Es veu que la meua ment ha assolit que això és una causa perduda i que aquesta temporada no tornarem a la regional preferent. Ningú no hauria de comprendre com és possible que un equip anomenat Benicàssim "B" ens guanye a domicili. No, no hauria de ser possible i ha estat. Potser siga una de les vegades que més baixos hem caigut perquè, a més a més, anem veient com ens anem allunyat dels llocs que donen dret a abandonar aquest pou de la primera regional. Aquesta derrota ens hauria de fer plantejar si val la pena passat tot el que estem passant, no només pels camps dels pobles dels voltants, sinó al nostre propi terreny de joc. No pot ser que una banda, segon equip d'un poble més menut que el nostre, vinga i s'emporte els tres punts com aquell que ha anat a buscar melons i se'n va carregat de carxofes. No, no pot ser. No hauria de valer que un equipet fluix, molt fluix, ens marque un parell de gols i se'n torne cap al seu poble amb tres punts. Si, nosaltres varem posar el joc i la majoria d'ocasions. Fins a quatre vegades vam estavellar l'esfèrica als pals de la porteria visitant, però els pals no contenen com a gols. Tampoc no ens hauria de valer l'excusa que els del l'altre equip es van passar més temps tirats per la gespa artificial del nostre camp que jugant la pilota. Va ser la vegada que més jugadors vaig vore estesos pel camp, però això sí, no va haver cap lesionat. Una vegada s'aixecaven del terra corrien més que abans. Com va dir Gregorio Segarra, la massatgista dels visitants és la millor de món, perquè convertia els descarnadors crítics de dolor dels jugadors visitants en somriures només acostar-se a ells. El partit no va ser avorrit. Les ocasions van ser nombroses i clamoroses,

sobretot per als locals. Però la bimba no volia tindre cap tipus de contacte amb la xarxa de les porteries que atacava el Benicarló. El temps anava passant i els nostres no aconseguïem batre la porteria rival fins a les acaballes del partit, quan el temps que quedava ja era poc. Suposo que si el partit hagués durat cinc minuts més potser s'hauria pogut fer alguna cosa més, però ja se sap que el temps és limitat i les forces també. En resum, una derrota que no esperàvem ningú però que ha vingut per a tocar-nos allò que fa mal i deixar-nos amb un pam de nassos i una mica més lluny de la preferent. Però jo son optimista i estic convençut que els nostres jugadors són capaços de remuntar i tornar a les posicions de les que no haurien d'haver fugit mai.

La propera setmana tornem a jugar a casa contra l'Alcalà, que no està tan lluny com el que ens ha visitat aquesta setmana. Com m'ha sortit una crònica tan sense suc ni bruc, he decidit posar aquesta foto on es veu l'aspecte que oferia la tribuna una vegada començat el partit. Per a anar-se'n cap a casa. També ha enviat un parell on es veuen jugadors de l'equip contrari pel terra. No cal dir que en cap dels dos casos els jugadors van haver de ser substituïts.

No cal dir que en cap dels casos els jugadors van haver de ser substituïts.

Cristina Ferrando campiona en la Copa de Clubs Júnior

text VICENT FERRER

Aquest cap de setmana l'atleta benicarlanda Cristina Ferrando, va donar començament a la temporada hivernal en la recent inaugurada pista coberta de Sabadell, que va acollir la Copa de Clubs Júnior, Trofeu Antonio Ferrer.

Cita Important i decisiva del calendari nacional, que entre en la seua fase final amb els vuit millors equips i amb proves al màxim nivell, pel que fa a la qualitat de les participants.

En la seua primera competició Cristina va saber estar a l'altura de les circumstàncies quedant en primera posició i guanyant a les seues més directes rivals amb un millor salt de 1,76 metres.

Cristina, que en cap moment notà la falta de rodatge en la competició, atès que va fer una sèrie de salts molt bons pel

que, tant ella com el seu entrenador, donen per molt bo aquest inici de cara al Campionat d'Europa que se celebrarà enguany en la capital d'Estònia, Tallin.

Primera competició comarcal de Judo al poliesportiu benicarlando

text VICENT FERRER

Es va celebrar el primer campionat comarcal de judo en el Poliesportiu de Benicarló, de l'actual temporada, en la qual van competir judokes dels clubs de Benicarló i Vinaròs, amb una participació de 42 judokes d'entre sis i tretze anys.

Els recents Cinturons Negres Primer Dan: Sergio Abarges i Rubén Martos ens van fer una demostració de tècniques així com el Nague No Kata que van haver de presentar en el seu examen.

ESPORTS SEGURS

text NATÀLIA SANZ

La regidoria d'Esports de l'ajuntament de Benicarló ha fet públic un comunicat en el qual detalla les actuacions que ha realitzat per a prevenir accidents com el que va acabar amb la vida del jove esportista Kevin Lasso.

Així, han explicat que en el 2008 es va realitzar l'adquisició de 3 equips de desfibrilació automàtica i 3 maletins de reanimació cardiopulmonar, que es troben en les 3 instal·lacions més utilitzades pels nombrosos esportistes existents en el municipi: Piscina Municipal Coberta, Pavelló Poliesportiu Municipal i Camp de Futbol Municipal. Durant Juny del 2008, es va realitzar a més el "1r. Curs de Primers Auxilis i RCP" per als monitors de tots els clubs esportius del municipi, monitors d'esport escolar, conserges de les instal·lacions esportives i qualsevol persona interessada que desitjara fer-lo. És intenció per part de la Regidoria d'Esports, dins del programa de formació destinat a monitors i clubs, la realització del "2n Curs de Primers Auxilis i RCP" durant els pròxims mesos. La regidoria d'Esports en la línia de seguir desenvolupant mesures de prevenció davant aquest tipus

d'accidents, facilita la utilització d'aquests equips a qualsevol entitat esportiva de Benicarló, perquè per si mateixes i en col·laboració amb la Creu Roja, també puguem desenvolupar les seues pròpies jornades de formació en primers auxilis i RCP entre els seus propis socis i simpatitzants.

Sant Antoni Abat

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló va complir un any més amb la tradició i va celebrar la festa de Sant Antoni Abat, una de les més arrelades i antigues del municipi.

Un a un es va anar complint els passos d'un guió escrit per la Confraria del sant, composta per 12 matrimonis encarregats de la celebració dels actes. El que més públic va congregar va ser la cremà del dimoni. El foc va devorar sense pietat diumenge a la nit la demoníaca figura que penjava de la monumental pira construïda per la Confraria durant tota la jornada en la plaça de Sant Bertomeu i que cremava María Pilar Marzal, Dama de l'entitat. Aprofitant la jornada festiva, milers de ciutadans es van concentrar al voltant de la foguera, que primer va contemplar el pas de les cavalleries que formaven part de la cavalcada en honor al sant. I és que els carros engalanats que la composaven havien iniciat mig hora abans el seu camí, després de formar en el punt de concentració la colorida cavalcada. Obrint la marxa i com marca la tradició, les grupes a cavall dels fills dels majorals abillats amb el vestit tradicional benicarlando i portant els estendards de la Confraria. A continuació, els carros enganxats a les recues despertant l'admiració dels presents. I és que Benicarló es pot preciar de ser una de les localitats que més cavalls s'enganxen als carros. Més de cent vint es van comptabilitzar desfilant pel municipi, arrossegant els carros de penyes d'amics i simpatitzants de la festa. A continuació, el carro dels loeros, acompanyat de les majorales de la festa. A l'arribar a la porta de l'ajuntament el ritual es tornava a complir i el loero demanava permís a l'alcalde per a recórrer la població a lloms de les cavalleries. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ho concedia, a graïent que a continuació l'afilat vers dels loeros passaria llista als principals esdeveniments de l'any.

Enguany els versadors van centrar les seues crítiques en la gran quantitat d'obres que s'estan desenvolupant en la ciutat, que fins i tot han obligat a canviar el recorregut de la cavalcada. Tant és així que la Dama de la cofradia no va deixar passar l'ocasió de mostrar públicament la seua queixa davant l'alcalde, doncs és el primer any que la màxima representant de l'entitat es queda sense que la cavalcada passés per la porta de la seua casa. A més, les amenaces d'abandó de la llista electoral de l'alcalde, Marcelino Domingo, van fer les delícies dels loeros, que van atacar sense pietat la falta de decisió del primer edil. No van quedar fora de l'abast de les crítiques el record que aquest és any electoral, amb els conseqüents canvis en el cap de llista que es produirà en els dos partits en l'oposició: Ricardo Mascarell i Xaro Miralles van ser els protagonistes indiscutibles de l'afilat vers dels loeros. El tir d'un coet posava fi als versos i donava pas a un altre dels moments més esperats de la cavalcada: una pluja de 'coquetes', l'ingredient gastronòmic de la festa, va caure des de les balconades de l'ajuntament sobre una gentà ansiosa de rebre els dolços que han pastat, cuit i embolicat els majorals i simpatitzants al llarg dels últims dies. A continuació, la cavalcada va recórrer diferents carrers de la població repartint lloes i coquetes. A l'acabar la cavalcada, els carrers de Benicarló es van omplir de menudes fogueres on grups d'amics i familiars van rostir embotits, carn i les benvolgudes carxofes benicarlandas.

El dilluns, festivat de Sant Antoni, els actes es van obrir a les deu i mitja del matí amb la celebració de la missa major a les portes de l'església de San Bartomeu en l'altar que els membres de la Confraria van guarnir per a l'ocasió. A les dotze, es van beneir els animals i es rifava el cavall, la cistella i el porc. Ja a la tarda, el concurs de joia i la segona de les cavalcades tancaven els actes de celebració de la festivat de Sant Antoni Abat d'enguany.

ENTREVISTA AMB JOAN ANDRÉS SORRIBES

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Joan Andrés Sorribes és un dels escriptors de les nostres comarques amb una trajectòria més consolidada, després de començar amb una trilogia de novel·les etnohistòriques, darrerament s'ha aproximat més a la societat on viu. Així mateix s'ha aproximat en els últims temps a la narració curta, el seu últim llibre "Set narracions curtes per a una setmana llarga" (Onada Edicions, 2010), li va valdre el premi de narrativa "Vila d'Almassora", sobre aquest darrer llibre vam mantenir amb ell la següent conversa.

Després d'un temps d'haver publicat el llibre, has arribat ja a alguna conclusió sobre el que dius en la narració introductòria, sobre si el que escrius es producte de la teua imaginació o són les muses qui dirigeixen el teu pensament? En tot cas, tens algun mètode per a inspirar-te?

No s'ha d'oblidar que la primera narració no es presenta com a tal; jo mateix ho explique al primer paràgraf aclarint quina és la meua part en la narració i quina pertoca a allò que uns anomenen muses, d'altres imaginació, inspiració o no sé quantes coses més. Amb tot i això, no s'ha d'oblidar que són elles, les pròpies protagonistes del relat, qui es defineixen com a tals davant del meu escepticisme.

Pel que fa al mètode que use per inspirar-me, si s'ha de parlar amb el cor a la mà, jo no sabria què dir; de vegades serà un impuls interior, d'altres et provoca un fet extern, fins i tot ens inspiren sentiments, vivències, lectures, somnis, converses i qualsevol cosa que provoqe aquella espurna capaç d'engegar el procés creador. Sí que puc dir, però, que la cosa sempre resulta immaterial i intangible, que per això mateix també és de natura imprevisible i difícil de controlar. Però no per això resulta menys real.

Llegir històries o veure pel·lícules influeix en la teua manera de percebre la realitat? Hauries escrit la narració "La mosca" sense haver llegit el relat de George Langelaan o vist la pel·lícula d'Edward Bernds?

Tots som esclaus de les nostres lectures, del que veiem o del que vivim i sentim. Són aquestes vivències les van configurant el nostre particular

"Set narracions curtes per a una setmana llarga" (Onada Edicions, 2010), li va valdre el premi de narrativa "Vila d'Almassora"

bagatge cultural i és a través d'aquest bagatge que encarem la realitat que ens envolta. El relat de "La mosca", però, sols li deu a Langelaan aquell rerefons cultural de que he parlat i, si molt rebusquem, una part del final. Realment, el relat va nàixer un matí d'estiu (així s'explica a la narració) observant com les mosques m'emprenyaven a l'hora de desdejunar; és a partir d'aquest fet que surt la història. Pel que fa a la referència a Langelaan, com totes les que faig al text, són homenatges deguts a gent que m'ha impressionat.

En la narració "La coherència com a valor" al protagonista no li queda cap amic més que el seu gos. La proliferació de gossos de companyia en les ciutats que s'ha produït en el darrers anys, creus que és perquè els ser humans estem cada cop més incomunicats? o perquè els gossos ens poden escoltar però no ens contesten?

Bé, el gos del meu relat està tan humanitzat que el lector no se'n adona de la seua identitat fins al remat de la història; de fet, tot i que no parla, pensa i analitza els fets amb una racionalitat superior a la del seu propietari. La veritat és que el món de les mascotes sempre m'ha donat molt que pensar. Mai no m'ha agradat ser propietari d'una mascota; em recordava l'esclavitud i trobava alienant el fet d'imposar-li a un animal comportaments, valors i actituds humanes. Sovint, quan veig persones humanes parlant amb un gos o dient allò de que "el gos és el millor amic de l'home", no puc estar-me de pensar que prou desgràcia que té la persona que ha de recórrer a un gos com a millor amic. Pobre home... i pobre gos.

Què li déu "Set narracions curtes..." a la figura de Kafka?

El mateix que he comentat sobre la mosca val per aquí; ben entès que a les "Set narracions..." les situacions són molt més variades, menys dramàtiques i força iròniques. Sols cal veure en aquesta cita uns homenatges deguts i en algun moment se'ns presenta l'ocasió de fer-ho.

HANDBOL

text i foto CLUB HANDBOL BENICARLÓ

CADET FEMENÍ CD MARNI - 50 CH BENICARLÓ - 12

Primer partit del 2011, jugat en terres valencianes. Les locals van començar pressionant molt en defensa, però poc a poc les benicarlandes van anar entrant en el partit.

Per part del Benicarló van jugar: Diana, Maria Rakraki, Paola (10), Leila (2), María Febrer, Anastasia i Azahara.

SENIOR MASCULÍ CH VILA-REAL - 30 CH BENICARLÓ - 19

El partit es va decidir en la primera part on les errades en atac ens van costar gols en contra, la qual cosa va anar minvant la moral dels jugadors caduferos.

Per part del Benicarló van jugar Enrique i Miguel a la porteria, David, Pau, Àngel, Mustafà, Jesús, Víctor, Fede, Jose i Rubén.

SENIOR FEMENÍ BAIX MAESTRAT BENICARLÓ - 9 CE UNIVERSITAT VALÈNCIA - 29

Partit molt seriós jugat en defensa per part de les del Baix Maestrat, ja que si tenim en compte que este equip ens ha fet una mitja de 40 gols en temporades anteriors, 29 entra dins dels paràmetres normals d'un partit d'handbol.

El partit va estar molt igualat al començament, mantenint sempre avantatge en el marcador l'equip local (minut 20: 5-4). Malauradament, un parell d'errades en atac van donar confiança a les forasteres i va permetre que, en lloc d'augmentar distàncies les nostres jugadores, les forasteres capgiraren el marcador i arribaren al descans amb 6 gols d'avantatge (6-12).

El descans va servir per a asserenar els ànims i corregir les poques errades que s'havien tingut. Sobretot es va intentar recalcar que les que tenien pressa eren les forasteres i que nosaltres havíem de seguir amb el mateix joc de la primera part.

Desgraciadament, va ser al revés, l'equip durant 5 minuts tenia pressa per a remuntar el partit i això va provocar que les universitàries se n'anaren una mica més en l'electrònic (7-16). D'eixe moment al final, es va intentar retallar distàncies però l'esforç ja havia sigut massa gran.

Per part del Baix Maestrat Benicarló van jugar: Ana i Laura a la porteria, Cris (3), Rosa Mari (1), Arantxa (1), Juliana, Sheila i Jennifer (4).

LLIGA COMARCAL BENJAMÍ / ALEVÍ "BAIX MAESTRAT"

Quarta jornada de la Lliga de les nostres terres.

Els resultats han estat els següents:

LA JANA 9 – A. ESTEBAN 7
RÓDENAS 12 – CANET 4
CANET 8 – A. ESTEBAN 8
RÓDENAS 9 – LA JANA 7

Concert d'Any Nou

text i foto COR DA CAPO

El dissabte 8 de gener, el Cor Da Capo vam oferir el III Concert d'Any Nou, que va tenir lloc a l'Església de Sant Pere Apòstol.

El repertori va ser, com ja ve sent habitual en aquesta coral, prou variat, fent una selecció de 7 peces de diferents estils. Vam començar amb un madrigal anglès, April is in my mistress' face, peça que destaca especialment per les seves belles harmonies. Seguidament vam oferir dos tangos, El último café i El día que me quieras, on, en aquest segon, Enoc Altabás ens va delir de nou amb el seu solo.

Després, van deixar el ritme apassionat del tango pel ritme "sabrosón" del son cubà Negro Bombón. Va ser Sandra Bayarri qui, acompanyada pel baix continu de tot el cor, va desplegar la seva dolça veu amb un solo que va deixar a tota l'audiència enamorada. Amb aquest sentiment enganxat a la pell, vam interpretar la coneguda cançó Eres tú, de Mocedades. Cal dir que, el que vam interpretar, és un arranjament un tant diferent, amb unes harmonies complicades, gairebé dissonants, però que li confereixen un color especial a aquesta famosa melodia. Vam continuar després amb la també coneguda Alma llanera, popular veneçolana. Finalment, vam acabar la nostra actuació amb una original peça on el ritme és el protagonista, Tanguendo. Síllabes i paraules sense sentit formant un teixit rítmic molt original que acaba amb un accelerando estressat i un forte que deixa sense alè.

No ens agrada estar sols i aquesta vegada estàvem acompanyats pels nostres amics de Juvenàlia. Són un quartet de corda, músics de Benicarló i Vinaròs, amb àmplia formació musical. L'ànima del grup és Marta Zapata, que també canta amb nosaltres com a contralta. Enrique Serrano, cofundador de l'agrupació, també ens ha donat un cop de mà en algun concert, com a pianista o com a cantaire. En aquesta ocasió, els altres dos components van ser Alba Dobón i David Guzmán, ambdós cantaires de Da Capo. Juvenàlia va interpretar diverses nades tradicionals com per exemple, Els àngels allà a la Glòria, Adeste Fideles o El noi de la mare.

Després de l'actuació, Juvenàlia i Da Capo vam interpretar conjuntament Ave Verum.

Hi ha una tradició dins del món de les orquestres de música i és que, en els concerts d'Any Nou, s'interpreta la Marxa Radetzky, de Johann Strauss. Nosaltres no volíem ser menys, però clar, no som una orquestra, així que vam decidir interpretar-la d'una manera...diferent.

Amb percussió corporal, vam anar interpretant aquesta coneguda melodia, demostrant que cal ben poc per a fer música. Va ser una interpretació molt divertida i fins i tot part del públic es va engrescar i ens va acompanyar amb les seves palmades...fins que un final inesperat va donar el toc final d'humor que la interpretació requeria: van saltar els ploms i l'església va quedar de sobte a les fosques i tothom vam riure de bona gana.

Com cada cop, volem agrair a tota la gent que va venir a veure'ns per a compartir una estoneta de música amb nosaltres. Comptem amb tots vosaltres per a la propera actuació! Fins aviat...i FELIÇ 2011!!

ve de la p gina anterior

S'ha dit que "Set narracions curtes..." és el teu llibre més personal. Estàs d'acord?

No falta gent que ho diu, això; jo sé, però, que cadascun del meus llibres porta enganxades moltes parts de mi. Jo sols sóc capaç d'escriure rebuscant entre els plecs de l'ànima; potser això resulta molt més evident a "Parlaràs de mi" per ser un llibre molt més compromès. Sí que reconec que aquest format de la narració curta et dona una major llibertat a l'hora d'escriure i això sens dubte possibilita que et mostres més com ets. Tant si vol com si no, quan entres en la dinàmica d'una novel·la vas adquirint un seguit de lligams que et venen donats pel propi tema, per l'època, pels personatges o per la dinàmica de la narració. Clar que sempre resols aquestes situacions segons el teu personal criteri, et cal aturar-te, replantejar-te situacions o formes, posar o llevar coses, etc.

Val a dir, però, que jo m'he trobat molt més solt en aquest recull que no en l'anterior, de "L'altra mirada". Per més que en aquell, també m'hi reconec, ací aflora més clarament el Joan que jo sóc.

En la contraportada del llibre es parla de situacions surrealistes, però situacions com les que es contenen en el relat "Ser o deixar de ser", sense arribar a l'extrem d'aquesta història, es donen cada dia. És la vida la surrealista o bé les narracions són realistes?

Aquesta història té molt poc de surrealisme, molt menys del que la gent pot pensar. De fet està inspirada en diferents vicissituds patides al llarg de la meua dilatada relació professional amb l'administració educativa. Fins i tot diré que hi ha fragments gairebé transcrits al peu de la lletra.

És per això que refuse delimitar els conceptes REALISME/SURREALISME amb caràcter antagònic; tan real és una cosa com l'altra. Tal com veieu a les diferents narracions, la diferència rau amb el punt de vista amb que enfoquem la realitat. Allò que per uns és realitat pura i dura és per altra gent un mite, una llegenda, un somni o una creença. Realisme o surrealisme, no són per mi altra cosa que dos aspectes complementaris d'aquella realitat que existeix fora de nosaltres i al marge de les nostres observacions.

Vas començar amb la novel·la històrica, però darrerament t'has aproximat al present. A què es deu aquesta evolució?

Sembla una evolució lògica; un camí natural des del passat cap al present. Vaig començar amb els ibers (segle III A.C.), vaig continuar amb la pesta negra (segle XIV) i després amb la guerra de Cabrera (segle XIX). Finalment, als dos reculls de narracions curtes i a "Parlaràs de mi" em vaig veure abocat a analitzar el món actual sota diferents aspectes. El procés, però, sempre és el mateix: t'has de documentar, has de construir la història i els personatges i finalment has d'adoptar els registres corresponents i administrar la informació.

El problema el tenen aquells que intenten explicar processos que potser resulten inexplicables; són els crítics que parlen de novel·la històrica si tractes del passat més antic i de novel·la social quan tractes del passat més recent. En tots dos casos, però, jo em limite a contar històries; la veritable evolució rau en la forma d'enfocar la narració, en els missatges que decideixes transmetre, en la profunditat dels personatges, en el paper que dones al narrador i en aquelles coses tan impalpables com aquestes. En definitiva, l'evolució està en aquells canvis que fa l'autor per aconseguir no repetir-se sense deixar de ser ells mateixos.

"LÍNEAS"

Et recordem que la sèrie de televisió "Líneas" s'emeta en l'espai televisiu "Anem de Bòlid" en C56 i en TVCS. L'estrena setmanal es la nit del dijous.

En el capítol 1 de "Líneas", una jove aspirant a escriptora arriba a la nostra comarca.

Somriure agredolç

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Manel Alonso i Català,
Els somriures de la pena,
Benicarló, Onada Edicions,
2011 ("Narratives", 12).

L'escriptor de Puçol Manel Alonso ha confeccionat, en *Els somriures de la pena*, un ventall de trenta històries molt breus amb un denominador comú: el protagonisme de la memòria, del record. Són contes ambientats al poble imaginari de Pouet, lloc recurrent en l'imaginari de l'autor (inspirat evidentment en Puçol), que hi situa bona part de les seues creacions, com si es tractés d'un Macondo particular. Tot i que Alonso, potser inconscientment, és més de la família de Proust que de la de García Márquez, salvant totes les distàncies.

Deia això darrer pel paper rellevant del record. Tots els contes estan impregnats de la melangia que comporta als personatges, narradors gairebé sempre en primera persona, regirar el seu passat. De fet, no és gaire agosarat afirmar que Alonso ha pouat en la pròpia autobiografia per a extraure les anècdotes que narra. Això és encara poc evident en la primera part, que sembla nàixer de les anècdotes locals de Pouet, reelaborades literàriament. Hi ha una presència poderosa de la mort (fins i tot personificada en "El constructor"), i especialment la mort com a fenomen imprevisit. Alonso sap recrear la fascinació popular per la mort imprevisible, que arriba quan vol i de la manera més sobtada.

En la segona i tercera parts és quan els records personals de l'autor afloren amb claredat. De fet, conformen una mena d'autobiografia àgil, feta de pinzellades, de moments, detalls, anècdotes, dividida en dos parts: la infantesa i la joventut, d'una banda; i la maduresa, marcada pel treball literari i editorial, de l'altra. El to no és tan pessimista, i hi ha més presència de l'humor, però que no desperta un somriure obert i expansiu, sinó un somriure sovint trist, de postguerra tardofranquista. Són ben bé "somriures de la pena".

Exilis

Em semblen particularment encertats els contes de la segona part (que és, a més, la més extensa). Amb dotze contes Alonso fa un retrat excel·lent d'una família valenciana de poble dels anys setanta, sense mitificacions, en la qual tants valencians ens podem reconèixer. Hi ha l'elegia d'un món i un temps desapareguts, però amb les dosis justes de nostàlgia barrejada amb ironia que fan que no siga excessivament sentimental. Pares que discuteixen i malparlen, animals (n'hi ha molts) que transitaven per la llar, aspres conflictes familiars, colidors de taronja. No és un passat exemplar, però és el de l'autor, i això sol és prou.

Al capdavant, *Els somriures de la pena* deixa un regust agredolç, de fracassos, de mort, però també de tendresa, de senzillesa. Un regust de vida autèntica, en definitiva. I això tan aparentment simple, és una qualitat que el distingeix i el fa altament recomanable.

Divendres Literaris d'Alambor
Divendres 28 de gener, 19:30 h
Saló d'actes Caixa Benicarló

Presentació del llibre
Els somriures de la pena,
de Manel Alonso i Català

A continuació,
Diàlegs Poètics entre
Manel Alonso i Mari Carme Sáez

ve de la p gina anterior

la *loeria* infantil. Tan és així que, fins i tot, li imiten aquell to de veu, pausat, pla, com gregorià, i segons com, realment monòton. Tant ha estat així que, com enguany la cosa ha fluïxat, alguns alumnes que havien participat en el concurs de lloes de les escoles i instituts, també han sortit a dir-les. Açò, cal remarcar-ho, és un fenomen extraordinari, aquesta espontània manera de seguir la tradició no s'havia vist al poble en els temps moderns més enllà del costum de votar la sempre la mateixa llista.

Una foto per a la història

Marcelino a la balconada de l'ajuntament mentre mira passar la rua de Sant Antoni... I què dimonis devia pensar allí tan sol. Mireu l'expressió de la cara. Una mirada opaca sobre els que hauria de considerar els seus votants, com dient-se: I què voleu que faça jo? És el gest adust de l'home que ha vist el poder cara a cara i de sobte ha

entés el significat de la impotència. Deu ser això el que un sent quan es juga el futur en un envit i no solament no guanya sinó que qui li nega pa i aigua és qui l'ungeix com a candidat. Una tragèdia en tota regla. A la cara d'aquest home, mireu-la.

El que molesta són les maneres

La setmana passada Benicarló va ser notícia a El Mundo. Han començat les obres pendents? No. S'han acabat les que estan a mitges? Tampoc. Ja tenim depuradora? Tururú. Llavors què? Doncs res. Segons podem llegir a la web de El Mundo, unes senyoretetes venien carn entre les parades de fruita i verdura. Pensareu que les van denunciar per manca de llicència, però us equivocareu. Mireu el que destaca en negreta la notícia del rotatiu espanyol: "ejercían la prostitución en la vía pública, a plena luz del día y **sin esconder sus intenciones**", "era la primera vez que se detectaban en el municipio, en un vial público y por la tarde, cuando **esta calle es una de las más concurridas**", "abordaban a viandantes y conductores **sin ningún tipo de vergüenza**". És curiós. Sembla que la redactora de la notícia no s'astoraria si les presumptes actuaren dissimuladament, ho feren en un carreró fosc i apartat i a més s'enrogiren de vergonya.

De batins, dimonis i altres històries

Tot s'apega, diuen, menys els diners i la bellesa. Recordeu l'episodi ja conegut com la batalla del batí? Doncs ja tenim notícies d'un altre membre del consell de La Veu que està disposat a deixar-se guanyar per la peresa i sumar-se a la moda del batí, plantofes i estufeta en hores de faena. Mentrestant la nostra millor reportera passa fred i gana pels carrers gelats de

gener i ha de sentir-se dir que si el dimoni és ella.

Qui ha de donar llum...

Llegim que l'autoritat portuària de Castelló tornarà a l'Ajuntament el seti que ocupava l'antic far. Que se l'havien endut el terreny? I llegim estupefactes que les pedres de la construcció, que algú va desmuntar amb traïdoria un dia de sant Gregori de trista memòria, segueixen en parador desconegut. Ja poden posar el gos policia a olorar pixerades a veure si en troba el rastre. De moment, un tafaner aveïnat entre el Surrac i la mar Xica ens diu que cada dia quan torna a casa veu l'entrador d'un aparcament senyalat amb de pedra de grans dimensions com les que s'usaven per als basaments d'edificis d'aquella mena. Se les devia emportar el garbinet. Com aquell arbre que d'una ventada de meninfotisme va fer cap a Vinaròs.

Mousse de carxofa benicarlando de Morella

A morella ja fan com els xinesos, que tot allò que troben es immediatament copiat. Mireu la promoció que va rebre un dels nostres tafaners:

"Des de hui fins al 15 de febrer baixem TOTS els nostres productes en un 20%: Com a receptor d'este newsletter, **eres un client VIP de Terra Valenciana. I volem tindre un detall amb tu, per la teua fidelitat. Per això, dins d'este periode de promoció, per qualsevol compra superior a 30€, et regalarem un extraordinari Mousse de Carxofa, elaborat artesanalment a Morella, amb les millors carxofes D.O Benicarló. Una verdadera delicatessen!**"

Inquietant, no?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Compte amb el que deixes

Els membres de l'Associació Benicarló cara a la Mar han quedat molt descontents de l'ús que en la Fira de Sant Antoni es va fer del material que van prestar a instàncies de l'Ajuntament. És cert que va ocupar un lloc honorífic dins el pavelló cobert però s'hi van trobar a faltar indicacions sobre la propietat dels objectes cedits. D'altra banda, en anar a recollir el préstec la gent de la mar detectaren desperfectes a les maquetes, models i escultures. La solidaritat de qui deixa està mot bé però s'espera en contrapartida la responsabilitat de qui rep.

Conflicte protocol·lari

Segons hem pogut saber els tafaners açò de les presentacions falleres també porta aparellat algun que altre problema protocol·lari. Segons

text LA COLLA DE TAFANERS

ens han informat, quan la consort del nostre inefable exalcalde mundial va entrar a la presentació de la nova falla, de la qual és mantenidor els seu marit, va anar a seure directament a les cadires reservades per a les autoritats. I com es devia quedar quan, un cop assegurada, un responsable faller la va fer alçar indicant-li cordialment que el lloc reservat a l'acompanyant del mantenidor era unes files enrere. Tot això fins que va arribar, com no, el

regidor Salinas, l'autoritat, que vist el desgreuge, també la va fer alçar i la va fer tornar unes files més endavant, a su vera, a les cadires de les autoritats. I certament tenia tota la raó, perquè Mundo, a banda de mantenidor, també és diputat i regidor a Benicarló, no? Certament, com se nota que Salinas ha tingut un bon mestre. De tota manera, com ens en vam anar abans, no sabem on va seure Mundo al final, a la cadira del mantenidor o a la d'autoritat.

Conflicte protocol·lari (i 2)

Última hora. Segons ens indica la foto, que ens ha enviat un amic col·laborador, l'inefable Mundo, al final no va seure ni a la butaca del mantenidor ni a la de les autoritats. Com era ell, va seure... a primera fila, a l'escenari. Xupate esa, quina categoria!

I ja en van...

Mentre els carros es passejaven pel poble una furgoneta de grans dimensions s'encastava al pas subterrani de la carretera de Càlig. Diríeu que el pas està ben senyalitzat, amb l'alçada màxima i tot el menester? No. Han posat la responsabilitat del trànsit benicarló en mans d'un bromista de mal gust? Sí.

Loes i loeros

Les lloes d'enguany han estat dins el paràmetres de la més estricta normalitat (més bé semes). Certament, els mitings de Llorens han passat amb ell a millor vida tot i que, les ensabonades a Marcelino han continuat. També sembla que ara a banda del flare, que és el que s'ha quedat amb la peanya, ha sorgit una nova fornada familiar que li ha agafat la continuïtat, tot i que, semblaven

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Em sembla adequadíssim el tractament que li donen a la qüestió de l'urbanisme en el tema de la setmana.

Sí senyora, parlar d'urbanisme en els nostres dies no és altra cosa que fer volar coloms. Hem de ser més seriosos; els nostres "administradors" (nosaltres som els "administrats", no?) s'haurien de preocupar per tractar de gestionar tot això que ja hi ha fet i manjar infinitament en allò que siga imprescindible i no enganyar-nos ni, el que és encara pitjor, autoenganyar-se tractant-nos d'imbècils i fent-nos creure que la sortida a tots els nostres mals està a continuar creixent, creixent i creixent. Ací farem un gran parc litoral, oh!, allà un passeig que serà l'enveja de tots els pobles del costat, oh!, aviat enllestirem unes carreteres on es podrà fins i tot fer carreres de fórmula 1, oh també! O fins i tot edificarem un magnífic auditori perquè les falles en puguen fer de les seues. Sí, sí, ho farem tot, són reivindicacions del poble de tota la vida, però només hi ha un insignificant detall: d'on sortiran els diners? En uns temps en què a Benicarló hi ha gent que fa cua a Càritas, homes i dones que han de burxar als contenidors d'escombraries per sobreviure i on fins i tot s'ha organitzat un menjador social perquè els més desvalguts puguen omplir la panxa de calent alguns dies a la setmana –tot per exemple- trobo que les prioritats

haurien de ser diferents a obres faraòniques (auditoris fallers o passejos i parcs litorals) sense les quals mal que bé hem pogut sobreviure. En fi, comprenc que no hi hauria cap partit polític que traguera un vot si anar pel món dient coses d'aquestes.

representant de res) surt i diu públicament que ell se n'anirà si no es compleix qualsevol cosa i a l'hora de la veritat no se'n va pot ser té un problema de testosterona, però també i això és el pitjor, de falta de compromís i de personalitat. Més li haguera valgut callar i ser prudent. Si sembla el

Dani aquell del Crackòvia ara dimiteixo, ara no dimiteixo, ara no dimiteixo... Els diners (no és el cas) i els collons pa les ocasions i ara és l'ocasió.

Deixem-ho estar perquè m'acaloro i no em convé. Algunes coses que em vénen al pensament del darrer número de La Veu (no el tinc davant, ja s'ho pot pensar). Per exemple, el llibre de Josep Igual ressenyat per Josep San Abdón és, l'he llegit, un plaer. Alguns ja en comencem a estar tips de tants de Pàmies i Monzons i companyia, que com deia un jove estudiant –sempre sincer aquest ram- llegit un, llegits tots. La criatura va exagerar, però amb Igual és ben cert que això no passa. Llàstima que aquest xicot visca a la Ràpita –i no dic ja a Benicarló- perquè si estiguera menjant-se per Barcelona a hores d'ara seria una personalitat i no un escriptor de "comarques". En fi.

Ho vaig matant. M'han agradat molt les modificacions que s'ha introduït en el nou disseny de La Veu. Van bé el canvis sempre. La llàstima és que, de moment, sembla que continuem sent els mateixos amb les mateixes coses. Però, ja ho sap vosté, endavant sempre.

Mentrestant, l'alcalde segueix sent alcalde. M'explicaré. Clar i ras trobo que l'actitud del senyor Domingo davant les promeses incomplertes per part de l'Administració valenciana en qüestions com les carreteres de Càlig i Peníscola és d'un ridícul esgarriós. Benicarló no pot tindre un alcalde que no tinga paraula. Si un home (no dic ja alcalde, ni

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Matisos per interessos

Davant tant de creuament de declaracions entre ministeri, ajuntament, conselleria i veïns, sobre el tan magrejat tema de qui i com s'ha de solucionar el problema de la regeneració de la costa nord benicarlanda ja resulta, si més no, avorrit, i fins i tot, parlar-ne.

Un altre capítol s'ha tornat a escriure d'aquest serial que enfronta, valga la redundància, les dos visions enfrontades, de com actuar per solucionar que la mar no s'emporte la façana litoral d'aquesta part de la costa benicarlanda. Per una banda la del ministeri que vol acomplir la Llei de Costes a peu juntets, que no està disposat que li trepitgen el callo, i per altra, els veïns, que no estan disposats a que ningú toque les seues vivendes perquè són completament legals. I

entre mig, ajuntament i conselleria amb el seu projecte de parc litoral que no és del gust de l'estat.

És clar que els veïns tenen la seua part de raó, com també està clar que busquen els seus lícits interessos. També està clar que el ministeri mira pels seus interessos i també que, amb la fita que va representar la Llei de costes per estabilitzar el litoral, no vol deixar-se aixafar la guitarra per ningú. Com és clar que Marcelino i el seu equip de govern, junt amb conselleria, també tenen el seus interessos polítics, com també és ben cert que la costa nord li pot representar, mantenint aquesta posició, un rèdit electoral important.

Compte, no ho estem criticant, simplement estem exposant uns arguments del tot constatables i que són del tot lícits. Ara bé, tot i ser lícits, no haurien de ser els únics. Per què, al final, interessos per interessos, algú ha pensat en els de la resta de benicarlandos que també tenen dret a decidir sobre com ha de ser la seua ciutat, siga al centre... o a la perifèria? O Benicarló, no és de tots els benicarlandos?

De tota manera, vist el que hem vist, i escoltat el que hem escoltat, al final de tota aquesta correguda, dona la sensació que als benicarlandos sempre ens agafen pel pito del sereno. I ja seria hora de dir-ne prou, no?

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa 1: per a la confraria de Sant Antoni, per la bona organització dels actes d'enguany... tot a hora. I tant a hora, que el poble ha pogut gaudir de la cavalcada quasi sense talls acabant a "hora de persones". Han demostrat que, posant una mica de dedicació i ganas a les coses, tot pot sortir be. Enhorabona i l'any vinent que continue.

Carxofa 2: per a totes les entitats i persones particulars que, han els seu esforç i solidaritat, han organitzat el menjador social per a gent necessitada que, tres dies a la setmana, al saló de la parròquia de sant Pere, ajuda a molta gent oferint-los un plat de calent en aquest temps difícils. La nostra més sentida estima solidària. Moltes gràcies.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Sant Antoni"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info

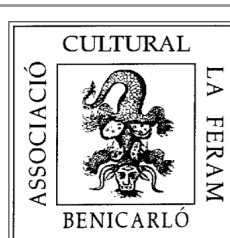
La informació que es multiplica

www.3x4.info

n

noticias

964.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escribit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

